

מ"ת 72348/01/23 - מדינת ישראל נגד מועיד עמאש (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 72348-01-23 מדינת ישראל נ' עמאש(עציר)
תיק חיצוני: 312/23
בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים מדינת ישראל
נגד משיבים מועיד עמאש (עציר)
החלטה

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק (נשיאה והובלה).
3. לאור עיכוב בהעברת חומרי חקירה ראיתי להפנות עניינו של המשיב (כחריג) לשירות המבחן אף טרם גמר המצע הראיתי; ב"כ המשיב טענה בנושא המצע.
4. בקליפת האגוז- המשיב כופר בזיהויו כדמות הנחזית בסרטון כמי שמטמינה התיק (עם הנשק בתוכו); המשיב כופר באמינות זיהוי עמראן עמאש (בהיותו 'מעוניין בדבר'); עוד מציין המשיב כי הפתק שנמצא אינו מחזק התשתית בהיותו חפץ נייד ועל כן הממצא הפורנזי העולה ממנו אינו בעל משמעות; לבסוף טוען המשיב להפליה בינו ובין עמראן.
5. עיינתי ממעוף הציפור. לאור ההפניה לתסקיר רואה אני לעשות הדברים נקודתית ביותר.
6. לגבי הזיהוי- קיים מזכר פאתן נסר אלדין (קכ"ג)- הזיהוי על פי פרטי לבוש וגוף; הודעות עמראן עמאש (2,4,11,12)- במיוחד הודעה 10/1/23 ש' 93 ואילך; הודעה 17/1/23.
7. קיים מזכר קטו- לפיו הטלפון של המשיב משוייך לאזניות שנמצאו/ נתפסו בתיק בו נמצא הנשק בסופו של יום. (ראה גם מזכר קי"ג ובמיוחד קי"א, ק"ד)
8. דוח צפיה ק- מצלמות בבית המשיב בהן הוא נחזה נושא ילקוט דומה לזה בו נמצא הנשק.
9. חוות דעת מומחה נשק (ק"ב)
10. דגימת דנ"א המשיב- צ"ז; פתק שנתפס בתיק (ל"ח); חוות דעת טביעת אצבעות- "מ" (תוצאות בדיקה- "ל"), זיהוי- "ה".
11. דוחות צפיה- ע"ז- פ"ב; פריקת טלפון המשיב (תמונות נשקים)- קכ"ט.
12. די בזיהוי המשיב הן ע"י נסר אל דין והן ע"י עמראן עמאש; בית המשפט לעת זו לא יבחן מהימנות הזיהוי או אינטרס

כזה או אחר בנוגע לזיהוי.

13. אשר להיות החפץ- חפץ נייד- יודגש, לענין טענות המשיב ביחס לעובדה כי מדובר בחפצים ניידים, כי ביהמ"ש העליון כבר קבע כי סייג להלכה לפיה משקל ראיה פורנזית פוחת בהיותה על חפץ נייד רק כאשר קיים בפי נאשם הסבר סביר להימצאותה. (ע"פ 1888/02 **מדינת ישראל נ' מקדאד**, פ"ד נו(5) 221). כדברי השופט לוין בע"פ 5635/97 **סמהדאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) - "**...לא די בהסבר המצביע על אפשרות רחוקה תיאורטית, אלא כזה המתקבל על הדעת על פי מבחני ההגיון, ניסיון החיים והשכל הישר**".

14. עוד נקבע, כי ככל שהחפץ הנייד מפלילי יותר, ככל שההסברים דחוקים יותר, כך תגבר המשמעות של הממצא הפורנזי על החפץ הנייד (ראה - ע"פ 1888/02 מ"י נ' מקדאד).

15. בענייננו, לא ניתן כל הסבר, אף לא דחוק, להימצאות ממצאים פורנזיים על הפריטים שנתפסו. כאמור לעיל, המשיב לא סיפק הסברים נאותים עת עומת עם הממצאים כנגדו.

16. אשר לטענת ההפליה- המשיב טען לאכיפה בררנית בינו לבין חשודים נוספים כנגדם לא הוגש כתב אישום, חרף דמיון בחלקם לכאורה בעבירות.

17. המקום להעלאת טענת אכיפה בררנית, הנו בתיק העיקרי; במיוחד אמורים הדברים בטענת אכיפה ביחס למי שלא הוגש כנגדו אישום (בש"פ 7148/12 **כנאנה נ' מדינת ישראל**).

18. זאת ועוד, כב' השופטת ברק ארז **בבש"פ כנאנה** קבעה כי העלאת טענה של אכיפה בררנית מחייבת את הנאשם להוכיח כי ההבחנה שערכה התביעה הינה שרירותית, מפלה או שביסודה שיקולים זרים, משלא כל אכיפה חלקית היא בררנית, ובידי התביעה מתחם רחב של שיקול דעת בקביעת סדרי העדיפות באכיפת הדין הפלילי.

19. לא הוכחה כל שרירות או שיקולים זרים כאן.

20. זאת ועוד- על פניו ייחוס האשם לעמראן, בעל הרכב, בעייתי, בין היתר בשל העובדה כי המשיב נכנס לבמנה טרם הטמנת התיק ליד המשאית; למעשה, בכך גודע המשיב את הקשר הראייתי הישיר בין עמראן ובין התיק עם הנשק (שכן יכול והנשק הוכנס לתיק במסגרת הכניסה לבניין); גדיעה זו מהווה **פער ראייתי** בין המצוי כנגד המשיב ובין המצוי כנגד עמראן. די בכך לדחות טענת ההפליה.

21. על כן סבורני כי דין הטענות לאכיפה בררנית להידחות, ובכל מקרה מקומן (אם בכלל) בנסיבות דנן להתברר מסגרת התיק העיקרי.

22. מהטעמים לעיל, אני קובע קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה תקינה לכתב האישום כנגד המשיב. המאשימה פטורה מהגשת תגובה.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

